

Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie, PAKIET 12, SCENARIUSZE LEKCJI, nazwa zasobu: *nauczyciel_2_12*, do zastosowania z: *uczeń_2_12* (materiały dla ucznia), pomoce multimedialne zgromadzone na www.matematycznawyspa.pl: *Dyżurna* (340_mat_dyżurna), *Rozpoznaję rośliny doniczkowe* (406_mn_rozpoznaje_rośliny_doniczkowe), pomoc techniczna (tekturowa) nr 32: znaczek dyżurnego

Klasa II, edukacja przyrodnicza, krąg tematyczny

„Jesteśmy uczniami”

Temat: Jestem odpowiedzialnym dyżurnym

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności formułowania obowiązków dyżurnego,
- kształcenie umiejętności rozpoznawania roślin doniczkowych,
- doskonalenie umiejętności określania czynników warunkujących wzrost i rozwój roślin,
- doskonalenie umiejętności przeprowadzania prostych doświadczeń,
- **ćwiczenie umiejętności matematycznych,**
- doskonalenie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- formułuje obowiązki dyżurnego,
- rozpoznaje wybrane rośliny doniczkowe (np. paprotka, kaktus, skrzydłokwiat),
- określa czynniki warunkujące wzrost i rozwój roślin,
- prowadzi hodowlę rzeżuchy w określonych warunkach,
- **ćwiczenie umiejętności liczenia w pamięci,**
- korzysta z tablicy multimedialnej.

Metody: burza mózgów, mapa mentalna, metoda ćwiczeniowa, rozmowa, doświadczenie.

Formy pracy: praca indywidualna, praca zespołowa.

Środki dydaktyczne: karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie* – materiały dla ucznia, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoc multimedialna *Rozpoznaję rośliny doniczkowe*, kartka w formacie A3, mazaki, nasiona rzeżuchy, wata, woda, podstawki do wysiania nasion.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel zapisuje na środku tablicy wyraz *dyżurny*. Następnie urządza burzę mózgow: prosi uczniów, aby podali skojarzenia dotyczące obowiązków dyżurnego. Uczniowie podają swoje propozycje, a najlepsze z nich zapisują na tablicy w postaci mapy mentalnej. Na podstawie tej mapy wspólnie z nauczycielem formułują obowiązki dyżurnego. Nauczyciel lub chętny uczeń zapisuje je na kartce w formacie A3 i zawiesza w widocznym miejscu w klasie.
2. Uczniowie przechodzą do kącika przyrodniczego i podają nazwy znajdujących się tam kwiatów. Nauczyciel może odwołać się do doświadczeń domowych uczniów i zapytać, czy w ich domach hoduje się kwiaty. Jeżeli tak, to jakie. Jeżeli w klasie są dzieci, które z powodów zdrowotnych nie mają w domu kwiatów doniczkowych czy zwierząt, nauczyciel może w delikatny sposób poruszyć tę kwestię tak, by nauczyć pozostałe dzieci tolerancji. **Uczniowie zamykają oczy i liczą po cichu, ile kwiatków doniczkowych znajduje się w ich domach.**
3. Uczniowie wracają na miejsce i wykonują zadanie 1 z karty pracy. Następnie nauczyciel wspólnie z uczniami przypomina wiadomości z I klasy dotyczące czynników, które mają wpływ na wzrost i rozwój roślin. Uczniowie wykonują zadanie 2 z karty pracy.
4. Nauczyciel informuje uczniów, że przeprowadzą wspólnie doświadczenie sprawdzające, czy dobrze określili wpływ różnych czynników na wzrost i rozwój rzeżuchy. Wspólnie wysiewają rzeżuchę w sposób określony w zadaniu 3 w karcie pracy i przez następne dni wypełniają kartę obserwacji (kartę tę opracowano na podstawie: *Karta obserwacji wzrastania rzeżuchy założona w dniu 14.03.2010 przez Filipa Rabstein*).

Klasa II, edukacja matematyczna, krąg tematyczny „Jesteśmy uczniami”**Temat: Jestem odpowiedzialnym dyżurnym****Cele edukacyjne:**

- kształcenie umiejętności rozwiązywania zadań tekstowych na dodawanie,
- kształcenie umiejętności zapisywania działań do rysunków i tekstów zadań,
- kształcenie umiejętności układania zadań tekstowych do ilustracji i działań,
- utrwalenie liczb w zakresie 20,
- ćwiczenie umiejętności uzupełniania ciągów liczbowych,
- kształcenie umiejętności pracy w grupie i parach,
- rozwijanie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- rozwiązuje zadania tekstowe na dodawanie,
- zapisuje działania do rysunków i tekstów zadań,
- układa zadania tekstowe do ilustracji i działania,
- zna i stosuje liczby w zakresie 20,
- uzupełnia ciągi liczbowe,
- współpracuje w grupie i parze,
- korzysta z tablicy multimedialnej.

Metody: metoda czynnościowa, metoda ćwiczeniowa, rozmowa.**Formy pracy:** zabawa w parach, praca indywidualna, praca w grupach.**Środki dydaktyczne:** białe kartki formatu A4, kredki lub mazaki w różnych kolorach, karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoc multimedialna *Dyżurna*.**Przebieg lekcji:**

1. Nauczyciel dobiera uczniów w pary (mogą też być grupy trzy- lub czteroosobowe). Każdej wręcza kartkę i tłumaczy, na czym polega zadanie. Dzieci po kolei zapisują liczby od 1 do 20 rozrzucone po całej kartce. Później, także po kolei, łączą kolejno: 1 i 2, 2 i 3, 3 i 4 aż do 20, tak aby linie nie stykały się, ani nie krzyżowały. Każda osoba używa innego koloru. Za zetknięcie lub przecięcie linii gracz otrzymuje punkt karny. Wygrywa ten, który ma najmniej takich punktów. Z czasem grę można utrudnić, np. rysując planszę na mniejszej kartce lub zapisując na niej więcej liczb (opracowano na podstawie: *Gry i zabawy przydatne do kształtowania pojęcia liczby naturalnej i rozwijania sprawności rachunkowych*, oprac. Aneta Wąsowska).

2. Uczniowie wracają na miejsca i wykonują zadania 1–3 z karty pracy. Nauczyciel podpowiada, że zadania będą łatwiejsze, jeśli dzieci wykonają rysunki do treści (dni z zadania 3 trzeba oznaczyć symbolicznie). Na koniec prowadzący wyznacza osoby, które podchodzą do tablicy i zapisują działania oraz wyniki.

3. Dzieci zapisują działania z zadania 4. Nauczyciel sprawdza poprawność ich wykonania, a później wyznacza osoby, które zapisują wyniki na tablicy.

4. Nauczyciel dzieli klasę na grupy. Dzieci układają zadania do działań z polecenia 5. Przedstawiciele zespołów podają zgromadzone propozycje. Uczniowie wspólnie wybierają najciekawsze pomysły i pytania do nich zapisują w karcie pracy.

5. Dzieci wracają na miejsca i wykonują zadania 6 i 7 w karcie pracy. Następnie nauczyciel uruchamia pomoc multimedialną *Dyżurna*. Ochotnicy podchodzą do tablicy i wykonują polecenia.

Klasa II, edukacja techniczna, krąg tematyczny „Jesteśmy uczniami”

Temat: Jestem odpowiedzialnym dyżurnym

Cele edukacyjne:

- przestrzeganie norm społecznych,
- kształcenie poczucia przynależności do grupy,
- zachowanie bezpieczeństwa podczas zajęć,
- kształcenie sprawności manualnej,
- rozwijanie kreatywności i wyobraźni.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- projektuje znaczek dla dyżurnego,
- zna obowiązki dyżurnego,
- potrafi współpracować z innymi.

Metody: rozmowa, metoda zadaniowa, metoda zabawowa.

Formy pracy: praca indywidualna, praca w grupie, praca zespołowa.

Środki dydaktyczne: białe kartki formatu A5, kredki, mazaki, modelina, sznurek, pomoc techniczna (tekturowa): znaczek dyżurnego.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel rozmawia z uczniami na temat ustalonych zasad i norm panujących w klasie i w szkole. Następnie dzieci odczytują spisane obowiązki dyżurnego.
2. Prowadzący dzieli klasę na kilka grup. Każdy zespół ustala, jak powinien wyglądać znaczek dla dyżurnego i jaki powinien mieć kształt. Później nauczyciel pyta uczniów: Co powinno być symbolem dyżurnego – kwiatek w doniczce czy kreda? Grupy ustalają, co powinno się znaleźć na znaczku.
3. Nauczyciel rozdaje grupom białe kartki formatu A5 i prosi o zaprojektowanie znaczka dla dyżurnego. Zespoły rysują swoje pomysły (opcjonalnie: mogą skorzystać z pomocy technicznej (tekturowej) znaczek dyżurnego).
4. Przedstawiciele zespołów prezentują na forum przygotowane projekty. Wszyscy uczniowie wspólnie wybierają jeden pomysł na znaczek, który spodobał im się najbardziej.
5. Nauczyciel informuje uczniów, że projekt będzie przeniesiony na trwalszy materiał, jakim jest modelina. Następnie rozdaje grupom modelinę i mówi o jej właściwościach.
6. Zespoły lepia z modeliny znaczek dyżurnego zgodnie z wybranym projektem. Na koniec prowadzący pomaga dzieciom zrobić w znaczkach dziurki, aby można było przewlec przez nie sznureczki.
7. Zespoły pokazują skończone znaczki na forum klasy.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Klasa II, język angielski, krąg tematyczny „Toys”

Temat: Is there a teddy bear?

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności mówienia,
- kształcenie umiejętności myślenia naukowego,
- kształcenie umiejętności uważnego słuchania,
- kształcenie umiejętności czytania.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- nazywa zabawki,
- prowadzi obserwacje oraz wskazuje różnice między obrazkami,
- formułuje wnioski,
- odpowiada na proste pytania nauczyciela z użyciem: *Is there...?/Are there...?*,
- uważnie słucha wypowiedzi nauczyciela,
- zaznacza właściwe odpowiedzi po wysłuchaniu nagrania,
- zadaje proste pytania z użyciem: *Is there...?/Are there...?*

Metody: zabawa, metoda audiolingwalna, metoda komunikacyjna, metoda ćwiczeniowa, metoda zadaniowa.

Formy pracy: praca zbiorowa, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, zabawki, duży karton.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel wita się z uczniami. Następnie zaczyna rysować na tablicy wybraną przez siebie zabawkę, a uczniowie zgadują, co przedstawia rysunek. Prowadzący powtarza czynności z pozostałymi wprowadzonymi w tym dziale zabawkami. Nauczyciel może również zaprosić kilkoro dzieci do wykonania tego zadania zamiast niego.

3. Nauczyciel prosi uczniów, aby zwrócili uwagę na karty pracy – znajdują się tam dwa, na pozór takie same, obrazki. Prowadzący tłumaczy dzieciom, że mają dokładnie przyjrzeć się ilustracjom i zakreślić elementy, którymi się różnią.

4. Nauczyciel wspólnie z uczniami omawia różnice między obrazkami. Następnie zadaje dzieciom pytania z użyciem: „Is there...?/Are there...?”, a uczniowie odpowiadają. Później prowadzący pyta dzieci, dlaczego czasami zadaje pytania, rozpoczynające się słowami: „Is there...?”, a innym razem: „Are there...?”. Uczniowie powinni wywnioskować, że chodzi

o zabawki w liczbie pojedynczej lub mnogiej. Na koniec nauczyciel wypowiada nowo poznane sformułowania, a uczniowie je powtarzają.

5. Uczniowie wykonują zadanie na karcie pracy – mogą tam zobaczyć obrazek przedstawiający Tarę, która znajduje się w sklepie z zabawkami. Nauczyciel tłumaczy, że Tara rozmawia z Emmą przez telefon, a zadaniem dzieci będzie uważne wysłuchanie tej rozmowy i wstawienie V lub X w wyznaczonych do tego miejscach. Prowadzący odczytuje zdania dwukrotnie.

Tekst do zadania:

1. Emma: Is there a dinosaur?

Tara: No, there isn't.

2. Emma: Are there blocks?

Tara: Yes, there are.

3. Emma: Is there a teddy bear?

Tara: Yes, there is.

4. Emma: Are there puzzles?

Tara: No, there aren't.

5. Emma: Is there a yo-yo?

Tara: Yes, there is.

6. Nauczyciel zaprasza uczniów do części rekreacyjnej i pokazuje im różne zabawki. Następnie wspólnie z dziećmi wypowiada nazwy zabawek w języku angielskim. Później pokazuje uczniom duży karton i prosi, aby zamknęły oczy: „Close your eyes!”. W tym czasie chowa kilka zabawek w kartonie, a pozostałe odkłada tak, aby dzieci ich nie widziały. Po chwili prosi, aby uczniowie otworzyli oczy. Zadaniem dzieci jest zadawanie pytań z użyciem: „Is there...?/Are there...?” (dla ułatwienia nauczyciel może zapisać początki pytań na tablicy). Prowadzący odpowiada na pytania dzieci i wyjmuje poszczególne zabawki z kartonu, jeśli uczniowie odgadli, że zostały tam schowane.

7. Nauczyciel zwraca uwagę uczniów na kącik Ady i Jasia, którzy pomagają im w nauce języka angielskiego. Na karcie pracy znajduje się słowniczek obrazkowy z nazwami zabawek w języku angielskim. Dzieci wspólnie z nauczycielem utrwalają wymienione w nim elementy.

